

RAKIETY ŚNIEŻNE

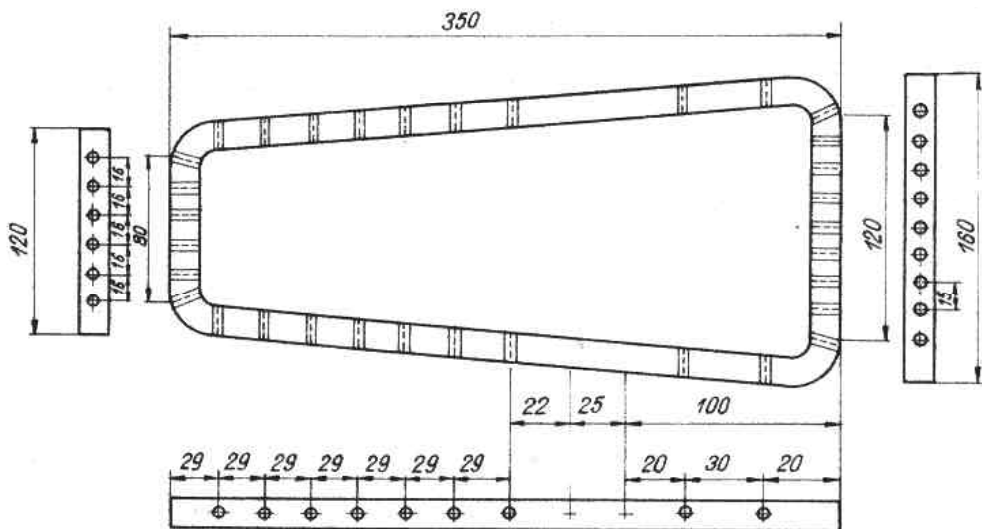
Jedynym wygodnym środkiem do pierwszego poruszania się po głębokim i sypkim śniegu są rakiety śnieżne (fot.). Zapobiegają one zapadaniu się nóg w zapy, a co za tym idzie, pozwalają przyspieszyć tempo marszu i wydawnie zmniejszają wysiłek fizyczny. W związku z tym rakiety śnieżne będą dużym ułatwieniem w drodze do szkoły, szczególnie we wsiach i małych osiedlach.

Do budowy rakiet śnieżnych potrzebne są następujące materiały (na jedną

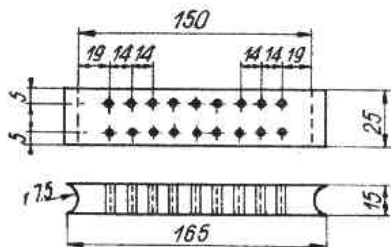
rakiętę): około 1 m rurki aluminiowej o przekroju zewnętrznym ok. 15 mm — może być od starej anteny telewizyjnej, kołeczek drewniany o średnicy równej wewnętrznej średnicy rurki, długości około 7 cm, listewka z twardego drewna o wymiarach $15 \times 25 \times 165$ mm, pasek ze sztucznej lub prawdziwej skóry szerokości 3—4 cm, długości około 25 cm, oraz 0,15 kg sznurka (do pakowania) o średnicy 2,5 mm.

Z narzędzi potrzebne będą: okrągły pilnik tarnik i wiertarka z wiertłem o $\varnothing 4,0$ — $4,5$ mm. Pracę rozpoczniemy od wygięcia rurki aluminiowej i nadania jej kształtu przedstawionego na rys. 1.

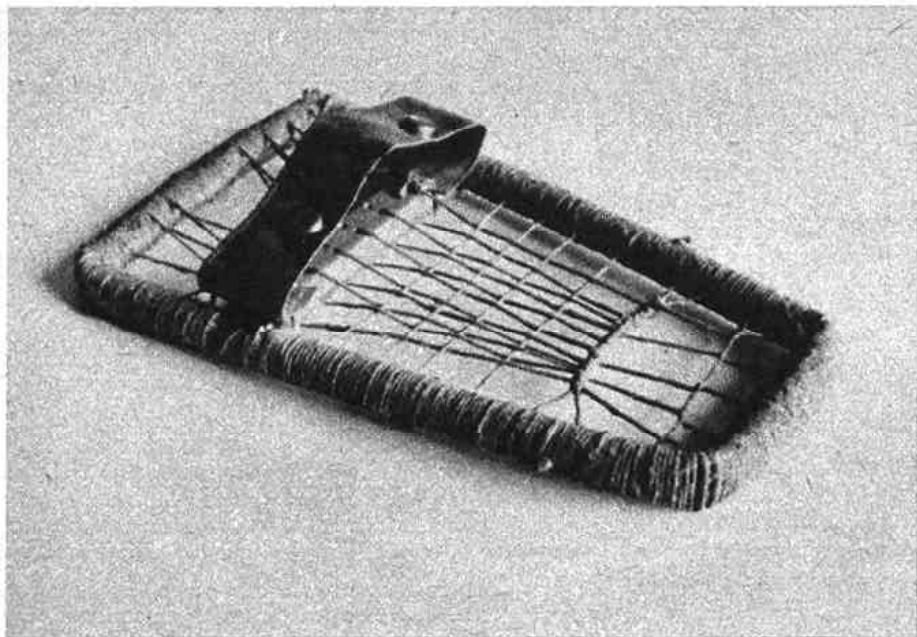
Aby uniknąć załamania się rurki w miejscach gięcia, należy wypełnić ją

Rys. 1.

Rys. 2

piaskiem i zatkać obydwie jej końce korkami. Końce wygiętej rurki połączymy okrągłym kołeczkiem, którego średnica powinna być dopasowana do wewnętrznej średnicy rurki. W ten sposób otrzymamy zamknięty obwód rakiety.

Następnie wykonamy z drewna poprzeczkę (rys. 2), która będzie służyła jako wzmocnienie całej konstrukcji w miejscu największego nacisku stopy. W tym celu przytniemy przygotowaną listewkę tak, by jej długość wynosiła 165 mm, a końce jej wyłobimy okrągłym pilnikiem wg rysunku.

W aluminiowej rurce, stanowiącej korpus rakiety, wywiercimy otwory w oznaczonych miejscach. Z kolei wiercimy otwory w drewnianej poprzeczce. Średnica otworów zależy oczywiście od grubości sznurka, jednak większe otwory osłabiłyby zarówno rurkę, jak i poprzeczkę.

Po wywierceniu otworów umieścimy wewnątrz korpusu wykonywanej rakiety

poprzeczkę, a następnie przewlecemy sznurek. Należy pamiętać, że przeplatanie rozpoczynamy od tylnej części rakiety tak, by poprzeczka była dosyć silnie ściągana ku tyłowi. Każdy sznurek idący wzdłuż rakiety powinien być przewlekany na przemian: raz nad, raz pod sznurkami poprzecznymi (jak przy cerowaniu).

By uniknąć wbijania się śniegu do wnętrza rurki przez otwory, dobrze jest owinać ją w całości sznurkiem, gęsto raz koło razu.

Całą raketę pomalujemy farbą nitro, która ochroni sznurek przed namoknięciem.

Po wyschnięciu farby umocujemy do rakiety pasek skóry, który będzie przytrzymywał stopę tak, jak w popularnych plażowych „kłapkach”. Pasek można ozdobić w dowolny sposób, stosując okucia lub wyciskając czy wypalając na skórze wzór dekoracyjny.

Michał Paryżski